



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Qualterius Confes: 4. Junii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](#)

sollas crucem suam quotidie. Matt. 11. qui hanc didicerit, illi in præmium obtinget liber vitæ, in quo Alphabetum exaratum est, cuius Alpha & omega Deus. Omega quidem finis patiendi: & alpha initium gaudendi.

2. Altera lectio in scholâ Christi est: *Abstine sustine.* hanc regulam edocti ambo discipuli Pergentinus & Laurentinus doctoratus cum martyrio lauream obtinuerunt; *abstinuerunt* inedia à tyranno emacerati: *sustinuerunt*, plagiis pro cibis saturati, quamvis non ita jejunio enervati sint, ut Saxeum Jovem non colliquescere fecerint, cælestibus epulis, terrestrium vice, amborum vires restaurantibus. Carni non indulgeas ut cœlestia sapias. *Incrassata caro, gustat cœlestia raro.*

3. Tertia lectio in schola Christi est: *vera scientia consistit in duobus punctis, nemirum quod Deus sit omnia, & homo sit nihil.* S. Laurent. Justinian, ingemina cum S. Francisco Seraphico millies & millices, *O Deus meus! Deus mens! & omnia!* Et illud tibi monitum suggere, & ingere, quo Philippus Macedo se indies à somno excitari voluit. *Surge Rex & hominem te esse cogita.*

S. QUALTERIVS CONFES:

¶ Junii.

Qui

Qui non odit Patrem, & Matrem,
 & uxorem, & Filios, & fratres,
 & Sorores, adhuc autem & ani-
 mam suam, non potest esse mens
 discipulus. Luc. 14. c. v. 26.

Dubitabit aliquis QVALTERIUM Mundi
 sidus dicere? cum humerum stellā in-
 signitus in lucem prodierit, divino munere
 parentibus concessus, Numinis Basilicam in
 vicem spondentibus. Gratiarum domicili-
 um dices, tanta erat oris venustas, tanta
 morum elegantia. Magnis pro eo studiis
 certatum est. Cœlo Terraque tantum de-
 cus ad se rapientibus, Præfecti Urbis Filia
 oculos in eum conjecterat, optabatque
 sponsum spe tanto certiore, quanto inter
 Romanas Nymphas eminebat, & sanè, si
 quid mortale amandum fuerat, tulisset pri-
 mas. Jam parentum vota consenserant, gra-
 tulabaturque pari & pulcherrimo conjugio
 Roma: cum Gualterius generoso fastu con-
 ditionem aspernatus, negavit fæminam ul-
 lam toto orbe dignam se marito; translati-
 que in cœlum desideriis, castarum mentium
 sponsam Virginitatis sibi voto devinxit. Id
 tamen

tamen consilium parentes insaniam vocant, & extorquere Filio non verbis tantum, sed verberibus etiam sunt conati: ut neutrīs flecteretur, vox allapsa cœlo fugam adolescenti suasit, quam cum Armeno Sacerdote in Picenum instituit: ubi deinceps eō virtutum splendore vixit, ut palam fecerit, & quām fuisse, eum stellatum nasci. Parentes diu perquisitum denique reperire, sed jam inediā squalidum, aliōq; quām quem Romæ suspexerant, vultu, ille tamen Deo plenus factum iis suum non approbavit tantum, sed ut imitarentur, induxit quem finem utinam omnia parentum cum filiis certamina habeant; juvaret acies committere & cantare classicum. Ex Phil. Ferr.

M E D I T A T I O De multiplici laudabili fuga Sancti Qualterii.

1. **U**Tcum Qualterio fugias carnis illecebras
disce adagium illud de amore: *aut servi tanquam servus, aut fuge tanquam Cervus.* Qualterius ne amare cogeretur, Posuit pedes suos quasi cervorum. Præceptū quidem non habuit Apostolus, neq; Deus dedit, non nubendi; melius autem facit, qui eligit non nubere, (ut maneat servus liber Christi) quām

quam fieri mancipium amoris; cuius lineamenta ab Epicteto expressa si accurate videris, contra ipsum amorem odium concipies. Amor est otiosi pectoris modestia, in puerो pudor, in Virgine rubor: in feminā fator, in Iuvene ardor, in sene risus, & quis amaret amorem?

2. Ut fugias mundum, disce memoriter testamen-
tum, quod M. Aurelius Imperator mundi amato-
ribus reliquit: O Munde qui nihil minus es, quāo
mundus. Annus hic quinquagesimus secundus, ex quo na-
centem me accepisti: quo toto tempore, ne semel quidem
veritatem ex te audivi, & in decies mille mendaciorū
deprehendi: nunquam à te quicquam petī quia promise-
rū: nunquam mihi promisisti, quod dederis: nunquam
tecum commercij, quicquam habui, quin deceptus fuerim:
nunquam Societatem tecum inī, quin perierim. Deniq
nihil unquam in te, cur amandus esses, vidi, & quidquid in
te vidi, dignum erat odio, vale immunde monde.

3. Tibi applica illud Marcelli responsum, quod
interrogantibus, cur adeo non metueret sibi in
Conflictibus, reposuit: Ego Romanus sum (die tu,
Christianus sum) itaq, decet me Caput discrimini vita,
& quibug, incommodio subjicere.

S. BONIFACIVS Mart.

s. Junii.

Vos autem genus electum, regale
Sacerdos